

Udenrigsministeriet
 Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret
 Asiatisk Plads 2 – 1448 København K
 Tlf.: 33 92 03 24 Fax: 33 92 03 03

JTEU j.nr. 2015 - 30240
 20. september 2019

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i den indeværende uge samt i de kommende to uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslistes, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslistes.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Deltager i PD	Processkridt	Dato
C-93/18	Bajratari [i] Kan indkomst fra beskæftigelse, som er ulovlig i henhold til national lovgivning, helt eller delvist tages i betragtning med henblik på at fastslå, at der rådes over tilstrækkelige ressourcer i henhold til unionsborgerdirektivets artikel 7, stk. 1, litra b)? [ii] I bekræftende fald kan betingelsen i artikel 7, stk. 1, litra b), da være opfyldt i tilfælde, hvor beskæftigelsen anses for usikker alene på grund af dens ulovlige karakter?	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Udlændinge- og Integrationsministeriet Til orientering: Beskæftigelsesministeriet	Dom	02.10.19

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Interessant	Proces skridt	Dato
C-136/17	G.C. e.a 1) Henset til en søgemaskineudbyders specifikke ansvar, kompetencer og muligheder finder det forbud mod at behandle oplysninger henholdende under artikel 8, stk. 1 og 5, i direktiv af 24. oktober 1995, der gælder for andre registeransvarlige med de i denne tekst fastsatte undtagelser, tillige anvendelse på denne søgemaskineudbyder i sin egenskab af registeransvarlig for den behandling, som søgemaskinen udgør? 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende: – Skal bestemmelserne i artikel 8, stk. 1 og 5, i direktiv af 24. oktober 1995 fortolkes således, at det forbud mod at behandle oplysninger henholdende under disse bestemmelser, der således gælder for en	Justitsministeriet Datatilsynet Digitaliseringsstyrelsen Erhvervsstyrelsen	Dom	24.09.19

	<p>søgemaskineudbydere med de i dette direktiv fastsatte undtagelser, forpligter denne til konsekvent at efterkomme anmodninger om at fjerne links til websider, der behandler sådanne oplysninger? – Hvorledes skal – ud fra et sådant perspektiv – undtagelserne i artikel 8, stk. 2, litra a) og e), i direktiv af 24. oktober 1995 fortolkes, når de finder anvendelse på en søgemaskineudbydere, henset til dennes specifikke ansvar, kompetencer og muligheder? Kan en søgemaskineudbydere navnlig nægte at efterkomme en anmodning om at fjerne links, når denne konstaterer, at de omhandlede links fører til indhold, der, skønt det indbefatter oplysninger henhørende under de i artikel 8, stk. 1, opregnede kategorier, tillige er omfattet af anvendelsesområdet for de undtagelser, der er fastsat i samme artikels stk. 2, bl.a. litra a) og e)? – Skal bestemmelserne i direktiv af 24. oktober 1995 ligeledes fortolkes således, at en søgemaskineudbydere, når de links, som anmodes fjernet, fører til behandlinger af personoplysninger, der udelukkende finder sted i journalistisk øjemed eller med henblik på kunstnerisk eller litterær virksomhed, og hvorved der derfor i henhold til artikel 9 i direktiv af 24. oktober 1995 kan indsamles og behandles oplysninger henhørende under de kategorier, som er nævnt i dette direktivs artikel 8, stk. 1 og 5, – af denne grund kan nægte at efterkomme en anmodning om at fjerne links? [...]</p>			
C-507/17	<p>Google</p> <p>1) Skal »retten til at få fjernet links« som fastslået af Den Europæiske Unions Domstol i dom af 13. maj 2014 på grundlag af artikel 12, litra b), og artikel 14, litra a), i direktiv 95/46 af 24. oktober 1995 fortolkes således, at en søgemaskineudbydere, når denne efterkommer en anmodning om at få fjernet links, skal foretage denne fjernelse af links fra alle domænenavnene i dennes søgemaskine, således at de omtvistede links ikke længere kommer frem, uanset hvorfra søgningen foretages på det navn, der søges slettet, herunder uden for det territoriale anvendelsesområde for direktiv 95/46 af 24. oktober 1995? 2) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende, skal »retten til at få fjernet links«, som fastslået af Den Europæiske Unions Domstol i den førnævnte dom, da fortolkes således, at en søgemaskineudbydere alene er forpligtet til, når denne efterkommer en anmodning om fjernelse af links, at fjerne de omtvistede links fra resultaterne af en søgning foretaget på det navn, der ønskes slettet, fra det domænenavn, der svarer til den stat, hvorfra anmodningen antages at hidrøre, eller mere generelt er forpligtet til at fjerne de pågældende links fra de domænenavne i søgemaskinen, der svarer til de nationale eksterioner af denne søgemaskine i alle Den Europæiske Unions medlemsstater? 3) I tillæg til forpligtelsen i spørgsmål 2) skal »retten til at få fjernet links«, således som fastslået af Den Europæiske Unions Domstol i den førnævnte dom, fortolkes således, at en søgemaskineudbydere, der efterkommer en anmodning om fjernelse af links, er forpligtet til ved hjælp af teknikken »geoblokering« at fjerne de omtvistede resultater af en søgning foretaget på den pågældendes navn fra en IP-adresse, der antages at være lokaliseret i den stat, hvor den person, der har »ret til at få fjernet links«, er bosat, eller mere generelt er forpligtet til at fjerne de omtvistede søgeresultater fra en IP-adresse, der antages at være lokaliseret i en hvilken som helst af de medlemsstater, der er omfattet af direktiv</p>	<p>Justitsministeriet Datatilsynet Erhvervsstyrelsen</p>	<p>Dom</p>	<p>24.09.19</p>

	95/46 af 24. oktober 1995, uafhængigt af hvilket domænenavn den internetbruger, der udfører søgningen, anvender?			
C-558/18 og C-563/18	<p>Miasto Łowicz m.fl.</p> <p>Sag C-558/18 vedrører: Skal artikel 19, stk. 1, andet afsnit, TEU fortolkes således, at forpligtelsen til at tilvejebringe den nødvendige adgang til domstolsprøvelse for at sikre en effektiv retsbeskyttelse på de områder, der er omfattet af EU-retten, hvilken forpligtelse følger af nævnte bestemmelse, er til hinder for bestemmelser, som i væsentlig grad forøger risikoen for, at garantien for en uafhængig disciplinær procedure for dommere i Polen undergraves, grundet:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) politisk indflydelse på forløbet af de disciplinære procedurer, 2) risiko for, at disciplinærsystemet misbruges til en politisk kontrol af indholdet i retslige afgørelser, og 3) muligheden for at anvende beviser, der er tilvejebragt på ulovlig vis, i forbindelse med disciplinære procedurer mod dommerne? <p>Sag C-563/18 vedrører: Skal artikel 19, stk. 1, andet afsnit, TEU fortolkes således, at forpligtelsen til at tilvejebringe den nødvendige adgang til domstolsprøvelse for at sikre en effektiv retsbeskyttelse på de områder, der er omfattet af EU-retten, hvilken forpligtelse følger af nævnte bestemmelse, er til hinder for bestemmelser, som odelægger garantierne for en uafhængig disciplinær procedure for dommere i Polen grundet politisk indflydelse på forløbet af de disciplinære procedurer, og for at der opstår risiko for, at disciplinærsystemet misbruges til en politisk kontrol af indholdet i retslige afgørelser?</p>	Justitsministeriet Udenrigsministeriet	GA	24.09.19
T-636/16	<p>Starbucks og Starbucks Manufacturing Emea mod Kommissionen</p> <p>Påstandsane: — Artikel 1-4 i Kommissionens afgørelse af 21. oktober 2015 om Nederlandenes statsstøtte SA.38374 (2014/C ex 2014/NN) til fordel for Starbucks (»den anfægtede afgørelse«) annulleres. — Subsidiært: den anfægtede afgørelses artikel 2, stk. 1, annulleres. — Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	Erhvervsministeriet	Dom	24.09.19
T-112/18	<p>Pink Lady America mod CPVO — WAAA (Cripps Pink)</p> <p>Påstande: — Den anfægtede afgørelse annulleres. — Æbletræssorten Cripps Pink nr. EU1640 erklæres ugyldig på grund af manglende nyhed, jf. artikel 10, sammenholdt med artikel 20 i forordning nr. 2100/94. — CPVO og Western Australian Agriculture Authority tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>	Miljø- og Fødevarerministeriet	Dom	24.09.19
C-63/18	<p>Vitali</p> <p>Er princippet om etableringsfriheden og princippet om den frie udveksling af tjenesteydelser i artikel 49 og 56 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), artikel 71 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU af 24. februar 2014, der ikke fastlægger kvantitative begrænsninger for underentreprise, samt det EU-retlige proportionalitetsprincip til hinder for anvendelsen af nationale bestemmelser om offentlige kontrakter, såsom den italienske bestemmelse i artikel 105, stk. 2, tredje afsnit, i lovdekret nr. 50 af 18. april 2016, hvorefter underentreprise ikke må overskride en andel på 30% af den</p>	Miljø- og Fødevarerministeriet Transport- og Boligministeriet Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen	Dom	26.09.19

	<p>samlede værdi for en bygge- og anlægskontrakt, tjenesteydelseskontrakt eller vareindkøbskontrakt?</p>			
C-394/18	<p>I.G.I.</p> <p>a) Kan kreditorer i et spaltet selskab, hvis fordringer er stiftet før spaltningen, og som ikke har gjort brug af det retsmiddel, der består i at rejse indsigelse i henhold til artikel 2503 i den civile lovbog (og dermed det beskyttelsesinstrument, som er indført med henblik på gennemførelsen af direktivets artikel 12), anlægge omstødelssøgsmål i henhold til artikel 2901 i den civile lovbog, efter at spaltningen er gennemført, med henblik på at opnå, at den erklæres uvirksom over for dem, og dermed i forbindelse med fuldbyrdelse opnå fortrinsstilling i forhold til kreditorer i det eller de modtagende selskab(er) og have forrang for selskabsdeltagere i dette eller disse selskab(er)? b) Henviser begrebet ugyldighed i direktivets artikel 19 alene til søgsmål, der har indvirkning på gyldigheden af spaltningen, eller henviser det også til søgsmål, der, selv om de ikke har indvirkning på dens gyldighed, tager sigte på, at det fastslås, at den i relativ forstand er uvirksom eller ikke kan gøres gældende?</p>	Erhvervsstyrelsen	GA	26.09.19
C-785/18	<p>GAEC Jeanningros</p> <p>Skal artikel 53 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 af 21. november 2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer, artikel 6 i Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 664/2014 af 18. december 2013 om supplerende af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 med hensyn til fastlæggelsen af EU-symboler for beskyttede oprindelsesbetegnelser, beskyttede geografiske betegnelser [og garanterede traditionelle specialiteter og med hensyn til visse regler om] oprindelse, visse procedureregler og visse yderligere overgangsbestemmelser og artikel 10 i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 668/2014 af 13. juni 2014 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012, sammenholdt med artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder fortolkes således, at i den særlige situation, hvor Europa-Kommissionen har godkendt en ansøgning fra en medlemsstats nationale myndigheder om en ændring af varespecifikationen for en betegnelse og om registrering af en kontrolleret oprindelsesbetegnelse, og hvor denne ansøgning samtidig er genstand for en sag indbragt for den pågældende stats nationale retsinstanser, kan disse retsinstanser beslutte, at det er uforholdsmæssigt at træffe afgørelse i den for dem verserende sag, eller skal de – henset til de følger en annullation af den anfægtede retsakt eventuelt vil have på gyldigheden af den af Europa-Kommissionen foretagne registrering – træffe afgørelse om lovligheden af denne retsakt fra de nationale myndigheder?</p>	Miljø- og Fødevarerministeriet	GA	26.09.19
C-532/18	<p>Niki Luftfahrt</p> <p>Er der tale om en »ulykke«, der udløser erstatningsansvar for luftfartsselskabet som omhandlet i artikel 17, stk. 1, i konvention om indførelse af visse ensartede regler for international luftbefordring, der blev indgået i Montreal den 28. maj 1999, undertegnet af Det Europæiske Fællesskab den 9. december 1999 på grundlag af artikel 300, stk. 2, EF og godkendt på Fællesskabets vegne ved Rådets afgørelse 2001/539/EF af 5. april 2001 (herefter</p>	Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen	GA	26.09.19

	»Montrealkonventionen«), når et krus varm kaffe, der er stillet på det klapbord, som befinder sig på bagsiden af sædet foran i et fly, som befinder sig i luften, af ukendte årsager rutsjer og vælter, hvorved en passager bliver skoldet?			
C-274/14	<p>Banco Santander</p> <p>La décision de la Commission du 15 octobre 2014 relative à l'aide d'État SA.35550 (13/C) (ex 13/NN, ex 12/CP), amortissement fiscal de la survaleur financière en cas de prise de participations étrangères appliqué par l'Espagne, est-elle nulle pour absence de fondement factuel et juridique en vertu des arrêts Autogrill España/Commission (EU:T:2014:939) et Banco Santander et Santusa/Commission (EU:T:2014:938), qui ont respectivement annulé les articles 1er, paragraphe 1, et 4 des décisions 2011/5/CE de la Commission du 28 [Or. 17] octobre 2009 et 2011/282/UE de la Commission du 12 janvier 2011? La décision de la Commission du 15 octobre 2014 relative à l'aide d'État SA.35550 (13/C) (ex 13/NN, ex 12/CP), amortissement fiscal de la survaleur financière en cas de prise de participations étrangères appliqué par l'Espagne, est-elle nulle pour défaut de motivation en vertu des arrêts Autogrill España/Commission (EU:T:2014:939) et Banco Santander et Santusa/Commission (EU:T:2014:938), qui ont respectivement annulé les articles 1er, paragraphe 1, et 4 des décisions 2011/5/CE de la Commission du 28 octobre 2009 et 2011/282/UE de la Commission du 12 janvier 2011? À titre subsidiaire, en cas de réponse négative aux questions précédentes: La décision de la Commission du 15 octobre 2014 relative à l'aide d'État SA.35550 (13/C) (ex 13/NN, ex 12/CP), amortissement fiscal de la survaleur financière en cas de prise de participations étrangères appliqué par l'Espagne, est-elle nulle parce que la nouvelle interprétation administrative de l'article 12, paragraphe 5, du TRLIS relève pleinement du champ d'application des décisions 2011/5/CE de la Commission du 28 octobre 2009 et 2011/282/UE de la Commission du 12 janvier 2011?</p>	Miljø- og Fødevarerministeriet	GA	01.10.19
C-616/17	<p>Blaise e.a.</p> <p>Sagen vedrører: [1] Er [Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 af 21. oktober 2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler og om ophævelse af Rådets direktiv 79/117/EØF og 91/414/EØF, herefter »EU-forordningen«] i overensstemmelse med forsigtighedsprincippet, når den undlader præcist at definere, hvad et aktivt stof er, idet det overlades til ansøgeren at vælge det, der skal betegnes som det aktive stof i hans produkt, og idet denne gives mulighed for at fokusere hele sit dossier på et enkelt stof, selv om det markedsførte færdige produkt indeholder flere stoffer? [2] Garanteres forsigtighedsprincippet og markedsføringstilladelsens upartiskhed, når de test, analyser og vurderinger, der er nødvendige for behandlingen af dossieret, alene er udført af ansøgerne, der kan være partiske i deres fremstilling, uden at der gennemføres nogen uafhængig dobbeltanalyse, og uden at rapporter om ansøgning om godkendelse offentliggøres under påskud af beskyttelse af forretningshemmeligheder? [3] Er EU-forordningen i overensstemmelse med forsigtighedsprincippet, når den ikke tager hensyn til de mange aktive stoffer og deres samtidige anvendelse, særlig når den ikke foreskriver en fuldstændig</p>	Miljø- og Fødevarerministeriet Patent- og Varemærkestyrelsen	Dom	01.10.19

	specifik analyse på europæisk plan af den samtidige anvendelse af aktive stoffer i et og samme produkt? [4] Er EU-forordningen i overensstemmelse med forsigtighedsprincippet, når den i kapitel 3 og 4 fritager bekæmpelsesmidler i deres kommercielle formulering, således som markedsført og således som forbrugerne og miljøet udsættes for, for toksicitetsanalyser (genotoksicitet, undersøgelse af kræftisiko, undersøgelse af hormonforstyrrende virkninger osv.), idet der kun kræves summariske test, som altid udføres af ansøgeren?			
C-673/17	Planet49 1. a) Er der tale om et gyldigt samtykke som omhandlet i artikel 5, stk. 3, og artikel 2, litra f), i direktiv 2002/58/EF, sammenholdt med artikel 2, litra h), i direktiv 95/46/EF, når lagringen af oplysninger eller adgang til oplysninger, som allerede er lagret på brugerens terminal, tillades ved hjælp af en forudindstillet afkrydsningsrubrik, som brugeren skal vælge fra for at nægte sit samtykke? b) Gør det en forskel i forbindelse med anvendelsen af artikel 5, stk. 3, og artikel 2, litra f), i direktiv 2002/58/EF, sammenholdt med artikel 2, litra h), i direktiv 95/46/EF, om de oplysninger, der lagres eller hentes, er personoplysninger? c) Foreligger der under de omstændigheder, der er nævnt i spørgsmål 1 a), samtykke som omhandlet i artikel 6, stk. 1, litra a), i forordning (EU) 2016/679? 2. Hvilke oplysninger skal tjenesteudbyderen give brugeren i forbindelse med de klare og fyldestgørende oplysninger, der skal gives i henhold til artikel 5, stk. 3, i direktiv 2002/58/EF? Omfatter disse også cookiernes funktionsvarighed og spørgsmålet om, hvorvidt tredjemand får adgang til cookieerne?	Erhvervsministeriet Erhvervsstyrelsen	Dom	01.10.19
Forenede sager C-152/18 P og C-153/18 P	Crédit mutuel Arkéa mod Den Europæiske Centralbank (appel) Påstande: — ophævelse af dom af 13. december 2017 (T-712/15), hvorved Retten frifandt Den Europæiske Centralbank (ECB) i det af Crédit mutuel Arkéa anlagte søgsmål med påstand om annullation af ECB's afgørelse af 5. oktober 2015 (ECB/SSM/2015 — 9695000CG7B84NLR5984/28) om fastsættelse af de tilsynsmæssige krav, som finder anvendelse på Groupe Crédit mutuel.	Finanstilsynet	Dom	02.10.19
C-442/18 P	European Central Bank mod Espírito Santo Financial m.fl. (appel) Påstande: — Punkt 1 i domskonklusionen i Rettens dom af 26. april 2018, Espírito Santo Financial (Portugal), SGPS, SA mod ECB, T-251/15, EU:T:2018:234, ophæves. — Begæringen afvises ligeledes for så vidt angår ECB's afslag på at give oplysninger om det lånebeløb, der fremgår af uddragene af den protokol, der indeholder ECB's Styrelsesråds afgørelse af 28. juli 2014. — I tilfælde af, at den anden påstand forkastes, hjemvises sagen til Den Europæiske Unions Ret med henblik på, at denne træffer afgørelse. — Appellinstævnte og sagsøger i førstinstansen tilpligtes at betale to tredjedele af sagsomkostningerne, og ECB tilpligtes at betale en tredjedel heraf.	Miljø- og Fødevarerministeriet	GA	02.10.19
C-285/18	Irgita Sagen vedrører: 1. Falder in-house aftalen under de givne omstændigheder i den foreliggende sag inden for anvendelsesområdet for direktiv 2004/18 eller for direktiv	Energistyrelsen Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen	Dom	03.10.19

	<p>2014/24, når procedurerne for indgåelsen af den omtvistede in-house aftale, bl.a. de administrative procedurer, blev indledt på et tidspunkt, hvor direktiv 2004/18 fortsat var gældende, men selve kontrakten blev indgået den 19. maj 2016, hvor direktiv 2004/18 ikke længere var gældende? 2. Hvis det antages, at in-house aftalen falder inden for anvendelsesområdet for direktiv 2004/18: a) Skal direktivets artikel 1, stk. 2, litra a) (men ikke begrænset hertil), under hensyntagen til Domstolens dom i Teckal (C-107/98), Jean Auroux m.fl (C-220/05), ANAV (C-410/04) og andre sager, forstås og fortolkes således, at begrebet en »in-house aftale« falder inden for EUrettens anvendelsesområde, og at indholdet og anvendelsen af dette begreb ikke påvirkes af medlemsstaternes nationale lovgivning, bl.a. af begrænsninger med hensyn til indgåelse af sådanne aftaler, f.eks. betingelsen om, at offentlige kontrakter ikke kan sikre kvalitet, adgangsmuligheder og kontinuitet for så vidt angår de tjenesteydelser, der skal leveres? b) Hvis det foranstående spørgsmål besvares benægtende, dvs., at begrebet en »in-house aftale« enten helt eller delvist falder inden for medlemsstaternes lovgivning, skal ovennævnte bestemmelse i direktiv 2004/18 da fortolkes således, at medlemsstaterne har en skønmæssig beføjelse til at fastsætte begrænsninger eller yderligere betingelser for indgåelsen af in-house aftaler (sammenholdt med EU-retten og Domstolens praksis med hensyn til fortolkning af EU-retten), men kun kan udøve denne beføjelse i form af specifikke, klare og udtrykkelige lovbestemmelser om offentlige udbud? 3. Hvis det antages, at in-house aftalen falder inden for anvendelsesområdet for direktiv 2014/24: a) Skal bestemmelserne i direktivets artikel 1, stk. 4, og artikel 12 samt bestemmelserne i chartrets artikel 36, enten samlet eller hver for sig (men ikke begrænset hertil), under hensyntagen til Domstolens dom i Teckal (C-107/98), Jean Auroux m.fl. (C-220/05), ANAV (C-410/04) og andre sager, forstås og fortolkes således, at begrebet en »in-house aftale« falder inden for EU-rettens anvendelsesområde, og at indholdet og anvendelsen af dette begreb ikke påvirkes af medlemsstaters nationale lovgivning, bl.a. af begrænsninger med hensyn til indgåelse af sådanne aftaler, f.eks. betingelsen om, at offentlige kontrakter ikke kan sikre kvalitet, adgangsmuligheder og kontinuitet for så vidt angår de tjenesteydelser, der skal leveres? b) Hvis det foranstående spørgsmål besvares benægtende, det vil sige, at begrebet en »in-house aftale« enten helt eller delvist falder inden for medlemsstaternes lovgivning, skal ovennævnte bestemmelse i direktiv 2014/24 så fortolkes således, at medlemsstaterne har en skønmæssig beføjelse til at fastsætte begrænsninger eller yderligere betingelser for indgåelsen af in-house aftaler (sammenholdt med EU-retten og Domstolens praksis med hensyn til fortolkning af EU-retten), men kun kan udøve denne beføjelse i form af specifikke, klare og udtrykkelige lovbestemmelser om offentlige udbud? 4. Uanset hvilket af direktiverne den omtvistede in-house aftale er dækket af, skal principperne om ligebehandling og ikke-forskelsbehandling af leverandører, der er part i offentlige indkøbskontrakter, og gennemsigtighed (artikel 2 i direktiv 2004/18 og artikel 18 i direktiv 2014/24), det generelle forbud mod forskelsbehandling, der udøves på grundlag af nationalitet (artikel 18 TEFU), etableringsretten (artikel 49 TEFU), friheden til udveksling af tjenesteydelser (artikel 56 TEFU), muligheden</p>			
--	---	--	--	--

	<p>for at indrømme eksklusive rettigheder (artikel 106 TEFU) samt Domstolens praksis (dom i Teckal-sagen, ANAV-sagen, Seasagen, Undis Servizi-sagen og i andre sager) da forstås og fortolkes således, at en in-house aftale, der indgås mellem en ordregivende myndighed og en enhed, der er juridisk adskilt fra denne ordregivende myndighed, hvis den ordregivende myndighed udøver en kontrol over denne enhed svarende til den kontrol, som den fører med sine egne tjenestegrene, og denne enheds aktiviteter primært består i aktiviteter udøvet til fordel for den ordregivende myndighed, i sig selv er lovlig, herunder ikke krænker økonomiske aktørers ret til loyal konkurrence, ikke forskelsbehandler disse andre aktører, og at den kontrollerede enhed, der indgår in-house aftalen, ikke indrømmes fordele?</p>			
T-805/17	<p>BASF mod ECHA</p> <p>Påstande: — Sagen antages til realitetsbehandling og erklæres velbegrunder — Afgørelse DSH-30-3-D-0122-2017 truffet den 2. oktober 2017 af Det Europæiske Kemikalieagentur, hvorved der gives adgang til fælles indsendelse af stoffet dinatrium 4,4'-bis[(4-anilino-6-morpholino-1,3,5-triazin-2-yl)amino]stilben-2,2'-disulfonat (EF nr. 240-245-2), annulleres. — Det Europæiske Kemikalieagentur tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p> <p>— Der træffes sådanne andre eller yderligere foranstaltninger, som måtte være retligt påkrævet.</p>	Miljø- og Fødevarerministeriet	Dom	03.10.19
T-806/17	<p>BASF og REACH & colours mod ECHA</p> <p>Påstande: — Sagen antages til realitetsbehandling og erklæres velbegrunder — Afgørelse DSH-30-3-D-0122-2017 truffet den 2. oktober 2017 af Det Europæiske Kemikalieagentur, hvorved der gives adgang til fælles indsendelse af stoffet hexanatrium 2,2'- [vinylenebis [(3-sulphonato-4,1-phenylen)imino [6-(diethylamino)-1,3,5-triazin-4,2- diyl]imino]] bis(benzene-1,4-disulphonate) (EF nr. 255-217-5), annulleres.</p> <p>— Det Europæiske Kemikalieagentur tilpligtes at betale sagsomkostningerne. — Der træffes sådanne andre eller yderligere foranstaltninger, som måtte være retligt påkrævet.</p>	Miljø- og Fødevarerministeriet	Dom	03.10.19
C-329/18	<p>Altic</p> <p>1) Skal artikel 168, litra a), i direktiv [2006/112/EF], henset til formålet med forordning (EF) nr. 178/2002 om at sikre fødevarer sikkerheden (som bl.a. opfyldes ved at sikre, at fødevarer kan spores), fortolkes således, at den ikke er til hinder for et afslag på at fradrage den indgående afgift, i tilfælde af at den afgiftspligtige person, der indgår i fødevarekæden, i forbindelse med udvælgelsen af sin medkontrahent ikke har udvist større omhu (ud over den sædvanlige handelspraksis), som i det væsentlige består i en forpligtelse til at foretage kontroller af medkontrahenten, men som samtidig har kontrolleret fødevarernes kvalitet, hvorved formålet med forordning nr. 178/2002 er opfyldt? 2) Indebærer kravet efter artikel 6 i forordning nr. 852/2004 og artikel 31 i forordning nr. 882/2004 om registrering af fødevarer virksomheder, fortolket i lyset af artikel 168, litra a), i direktiv 2006/112/EF, at en kontrahent, der indgår aftale med denne virksomhed, skal foretage en kontrol af dennes registrering, og er denne kontrol nødvendig med henblik på at afgøre, om denne kontrahent vidste eller burde have vidst, at den pågældende deltog i en</p>	Miljø- og Fødevarerministeriet	Dom	03.10.19

	transaktion med en fiktiv virksomhed, i betragtning af de særlige omstændigheder ved den nævnte transaktion?			
C-378/18	<p>Westphal</p> <p>Sagen vedrører fortolkning af Kommissionens forordning (EF) nr. 2419/2001 af 11. december 2001 om gennemførelsesbestemmelser for det integrerede system for forvaltning og kontrol af visse EF-støtteordninger, der indførtes ved Rådets forordning (EØF) nr. 3508/92. EU-Domstolen er forelagt følgende præjudicielle spørgsmål: 1. Begynder fristen for forældelse som omhandlet i artikel 49, stk. 6, i forordning (EF) nr. 2419/2001 at løbe, når støtten udbetales, eller afhænger fristens begyndelse af artikel 3, stk. 1, i forordning (EF, EURATOM) nr. 2988/95, her: denne forordnings artikel 3, stk. 1, andet afsnit, første punktum? 2. Er forældelsesreglerne i artikel 49, stk. 6, i forordning (EF) nr. 2419/2001 eller artikel 3, stk. 1, i forordning (EF, EURATOM) nr. 2988/95 bestemmelser om administrative sanktioner som omhandlet i artikel 2, stk. 2, andet punktum, i forordning (EF, EURATOM) nr. 2988/95? 3. Kan artikel 52a i forordning (EF) nr. 2419/2001 om anvendelse med tilbagevirkende kraft af forældelsesreglen i artikel 49, stk. 5, i forordning (EF) nr. 2419/2001 også anvendes analogt på artikel 49, stk. 6, i forordning (EF) nr. 2419/2001? Såfremt artikel 3, stk. 1, andet afsnit, første punktum, i forordning (EF, EURATOM) nr. 2988/95 skal anvendes (det første spørgsmål), er det ikke nødvendigt at besvare de to andre spørgsmål; skal denne bestemmelse derimod ikke anvendes, er det tredje spørgsmål irrelevant, såfremt det andet spørgsmål besvares bekræftende.</p>	Miljø- og Fødevarerministeriet	Dom	03.10.19
C-234/18	<p>„AGRO IN 2001“</p> <p>Sagen vedrører: 1. Skal artikel 1, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/42/EU af 3. april 2014 om indefrysning og konfiskation af redskaber og udbytte fra strafbart forhold i Den Europæiske Union, som fastsætter »mindsteregler for indefrysning af formuegoder med henblik på eventuel efterfølgende konfiskation«, fortolkes således, at den tillader medlemsstaterne at vedtage bestemmelser om civilretlig konfiskation, som ikke er støttet på en domfældelse? 2. Følger det af artikel 1, stk. 1, under hensyntagen til artikel 4, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/42/EU af 3. april 2014 om indefrysning og konfiskation af redskaber og udbytte fra strafbart forhold i Den Europæiske Union, at alene indledning af en straffesag mod den person, hvis formue er genstand for konfiskation, er en tilstrækkelig forudsætning for at indlede og gennemføre en civilretlig konfiskationssag? 3. Er det tilladt at foretage en udvidende fortolkning af grundene i artikel 4, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/42/EU af 3. april 2014 om indefrysning og konfiskation af redskaber og udbytte fra strafbart forhold i Den Europæiske Union, som tillader en civilretlig konfiskation, der ikke er støttet på en domfældelse? 4. Skal artikel 5, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/42/EU af 3. april 2014 om indefrysning og konfiskation af redskaber og udbytte fra strafbart forhold i Den Europæiske Union fortolkes således, at en formuerettighed kan konfiskeres som direkte eller indirekte opnået ved en strafbar handling alene på grund af misforholdet mellem formuegoderne og personens legale indkomster, uden at der foreligger en endelig dom, som fastslår, at personen har</p>	Finanstilsynet	GA	10.10.19

	<p>begået den strafbare handling? 5. Skal bestemmelsen i artikel 6, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/42/EU af 3. april 2014 om indefrysning og konfiskation af redskaber og udbytte fra strafbart forhold i Den Europæiske Union fortolkes således, at den regulerer konfiskation hos tredjemand som en supplerende eller alternativ foranstaltning til den direkte konfiskation eller som en supplerende foranstaltning til den udvidede konfiskation? 6. Skal bestemmelsen i artikel 8, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/42/EU af 3. april 2014 om indefrysning og konfiskation af redskaber og udbytte fra strafbart forhold i Den Europæiske Union fortolkes således, at den sikrer anvendelsen af uskyldsformodningen og forbyder en konfiskation, der ikke er støttet på en domfældelse?</p>			
T-335/17	<p>Help — Hilfe zur Selbsthilfe mod Kommissionen</p> <p>Påstande: — Kommissionens afgørelse af 21. marts 2017 Ares(2017)1515573, hvormed et delbeløb af støttemidlerne til bistandsprojektet Food Security Promotion for very food insecure farming households i Zimbabwe (ECHO/ZWE/BUD/ 2009/02002) på 643 627,72 EUR blev krævet tilbagebetalt, og den heraf følgende betalingsanmodning af 7. april 2017 (nr. 3241705513), hvormed Kommissionen anmodede om betaling af den første rate på 321 813,86 EUR, annulleres, og</p> <p>— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	10.10.19